

danske folk til dem, der ønsker at opnå den, men det er jo ikke givet, at man finder, at de er kvalificerede til den, og derfor er det, at vi undersøger det.

Vi havde håbet, at de regler, vi indførte, og dermed kommer jeg til hr. Kamal Qureshi, var af en sådan art, at man virkelig kom ned på et antal, vi ville finde acceptabelt. Et lille folk på små fem millioner kan naturligvis ikke lukke porten på vid gab. Vi vil kun acceptere et begrænset antal. Jeg skal ikke begynde at citere Grundtvigs ord fra den første indfødsretslov, men vi ønsker, at der skal være en rimelig balance imellem det danske folks størrelse og dem, vi lukker ind og giver dansk indfødsret.

Vi havde håbet, at vi kunne nå det ved retningslinjerne. Vi var lykkelige for den første lov, der gav indfødsret til 723. Det havde været et passende tal. To love på ét år, det var ca. 2.000 med bipersoner. Det har ikke kunnet holdes, og så spørger hr. Kamal Qureshi, om vi er kede af, at de er velintegrerede. Nej, vi har måske en fornemmelse af, at de slet ikke er integrerede.

Må jeg sige, at jeg har overværet eksamener på sprogskoler, og jeg vil sige, at jeg ville have dumpet alle dem, jeg hørte. De fik 10 i stedet alle sammen. Jeg har ingen tillid til de sprogsprøver. Jeg tror ikke, de virkelig kan sikre, at kvaliteten af de ansøgere, der er, er af en art, som vi kan godkende. Og som sagt: Vi har et ønske om – og det er muligt, at det er det, vi standser ved – en kvote på 2.000, og så har vi dermed styr på det, der efter min mening er et meget faretruende problem for Danmark.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Nu kan man jo sige, at de prøver jo er nogle anerkendte prøver, som også andre består for at opnå en vis standard i forhold til at kunne det danske sprog, og hvis hr. Søren Krarup ikke mener, at niendeklassesprøverne er en tilstrækkelig indikator for, at folk taler sproget, så er det jo så en kritik af det niveau, man forventer, at 9.-klasses-elever skal kunne, for det er jo de samme prøver og det er samme standard, de alle sammen bliver bedømt efter.

Men som jeg hører hr. Søren Krarup, så er problemet jo, at da hr. Søren Krarup satte sig sammen med regeringen og lavede de her regler, havde man jo en forventning om, at de her regler kunne være med til at reducere ansøgningsantallet til de relativt få personer, der kunne opfylde kravene.

Nu kommer det så helt bag på Dansk Folkeparti, at der rent faktisk er enormt mange af dem, der bor her, som faktisk taler sproget, som faktisk kender det danske samfund, som faktisk kan bestå de prøver, man sætter op, og de barrierer, man sætter op. Fint, så burde man i det mindste erkende det og sige: Jamen så giver vi dem statsborgerskab. Det burde man gøre i stedet for hele tiden at sige: Jamen det kan godt være, at I opfylder de krav, vi sætter op for jer, men vi vil stadig væk ikke give jer statsborgerskab. Vi vil bare sætte nogle nye krav op, sådan at vi ikke giver jer de rettigheder, I er berettigede til ud fra de prøver, vi har sat op.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg tror ikke, jeg får hr. Søren Krarup til at ændre meget holdning eller retorik, men jeg synes stadig væk, at jeg vil tage et vist hensyn til de eventuelle seere, der kunne sidde på dk4, eller de, der eventuelt skulle finde på at læse Folketingets forhandlinger i denne her sag. Jeg vil minde om, at den port, som vi åbner på vid gab, så alle mulige fremmede kan strømme ind i landet, har vi i fællesskab forsøgt at lukke så meget til, som vi anstændigvis kan. Det fælles formål har vi haft. Det handler om, hvilke udlændinge der kommer til Danmark og får opholdstilladelse.

KL 16.30

Det er slet ikke det, som lovforslaget her handler om. Det handler om mennesker, som er her, som har haft permanent opholdstilladelse i ofte 9 år, som taler dansk osv., og som opfylder alle vores krav. Der bliver ikke én udlænding mindre af, at vi opsætter en kvote her.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu har jeg jo haft lejlighed til at følge hr. Søren Krarups færd her i Tinget i hvert fald i de sidste 2 år, og det, der undrer mig, er, at hr. Søren Krarup stadig ikke har fundet ud af, hvilken magt han har.

Den mulighed, man altid har her i Tinget, er jo, at man kan forsøge at omsætte sine ord til handling. Nu har vi, og vi er mange, siddet og hørt den ene gang efter den anden, at hr. Søren Krarup mener, at der gives indfødsret til for mange, og at der højst bør gives til 2.000.

Jeg forstår ganske enkelt ikke, hvorfor hr. Søren Krarup og hans parti ikke fremsætter et forslag her i Folketinget om, at der ikke skal gives indfødsret til mere end 2.000. Hvornår kommer